



Ніхто не вмє краще нас сміятись

Мета: познайомити учнів з іменами та творчістю гумористів; формувати навички художнього читання гуморесок, анекдотів; виховувати почуття гумору, любов до праці, розуміння потреби вчитися і засудження ледарів, хвальків, пустунів.

Обладнання: портрет О. Вишні, його твори, збірки «Веселий ярмарок», книги П.Глазового, Є.Дударя, збірка «Слова до слова – весела розмова».

Епіграф

Висміяти – значить вилікувати

М.Горький

Під жваву мелодію вибігають ведучі.

Ведучий.

Добрий день вам, люди добрі!

Ведучий.

Добрий день, люди хороші!

Ведучий:

Шкільне життя – не шоколад,

І щоб воно ішло на лад,

Нам треба більше жартувати,

Невдачі гумором долати.

Ведучий:

Сьогодні буде торба сміху,

Вам, любі гості, на утіху.

Всім пропонуєм «Вінігрет»

Шкільний веселий ко – ло – верт

Ведучий:

На нашому святі будуть для всіх

І гумор, і танці, і пісня, і сміх.

Тож дозвольте вас вітати,

І повеселитись, й щастя побажати.

Ведучий:



Користь сміху ми покажем,
Щоб проблеми нам долать.
Усмішкою вік подовжим
І не будем сумувать.

Ведучий

Від старого і малого –
Бо всі ми любим щедрий сміх,
З потворного й смішного
Посміятися не гріх.

Ведучий:

Добрий сміх не б'є, не мучить,
Він на світі жити учить,
Тим і бажаний для всіх.

Ведучий

Любі гості, добрі люди!
Смійтеся на повні груди!

Ведучий:

Сьогодні спеціально для вас актори мексиканського серіалу «Дика Роза».

Сценка «Дика Роза»

Рікардо. Буенос утрос, Розо!

Переклад. Доброго ранку, Розо!

Роза. Буенос не доброс.

Перекладач. Для кого добре, а для кого і не дуже.

Рікардо. Пініто куарне не дохло?

Перекладач. Як твоє здоров'я?

Роза. Граціє звездато!

Перекладач. Дякую, все прекрасно!

Рікардо. Пініто хлябало, Роза!

Перекладач. Розо, дай мені трішки води.

Роза. Тутто екзіста шістьоро.



Перекладач. Зараз покличу служницю.

Роза. Кончіта!

Перекладач. Ти що, глуха?

Кончита. Сеньйоро верещало?

Перекладач. Ви мене кликали?

Роза. Так.

Перекладач. Звичайно, я кличу тебе вже 2 години.

Роза. Сеньйоро Рікардо опухло хлябало.

Перекладач. Сеньйоро Рікардо дуже хоче пити.

Кончита. Хлябало «Пепсі-кола»?

Перекладач. Дюшесу хочете?

Рікардо. Но! Хлябало унітазо.

Перекладач. Ні, простої води з-під крана.

Рікардо. Нумо де ховала Кончітте?

Перекладач. Кончито, а що у нас на вечерю?

Кончита. Пукалом, сеньйоре.

Перекладач. Горох, сеньйоре.

Рікардо. О, музико спортом карузо!

Перекладач. А давайте заспіваємо!

Усі співають. Роза Сальва – отер, Роза Сальва – отер.

Перекладач. Несе Галя воду, коромисло гнеться.

Ведучий:

Сьогодні – Перше квітня,

День сміху веселенький, -

Для дурнів свято, - усякого рівня:

Товстих, худих, високих і маленьких...

Ведучий:

Отож, жартуймо, любі друзі, -

Які б ми не були сумні, -

Один одному, в цій напрузі, -



Зведімо настрій із брехні!

Ведучий:

Жартуймо разом, українці, -

Із себе сміймося й з вождів!-

З усіх. Хто в незалежній цій годинці,

До дискомфорту нас привів!

Ведучий:

Тож сміймося, бо вже відомо,

Що сміх продовжує життя,-

Лікує і, - ховає втому, -

Веде до позитиву почуття!

Ведучий:

Для продовження нашого свята пропонуємо мініатюру «Не знали й не впізнали».

Сценка «Не знали й не впізнали»

Син (вибігає). Дідуню! Гайда додому, і скажіть, що я зараз зі своєю класною дамою прийду. Тому нехай підготують прийом, ну там – кава, прикид, розумієте?

Дід. Розумію!

Дід. Жінко! Доню! Малий оце прибігав і казав, що з дамою прийде. Так що давай, готуй прийом – прикид.

Мама. Тату! Годі! Щось не зрозуміла, яка дама, який прикид?

Дід. Ну, я так зрозумів, що син приведе дівчину, даму, вона ніби класна, буде знайомитися із сім'єю. Готуй каву і знайди одяг відповідний, я теж пішов причепуритися.

Мама (до свекрухи). Мамо! Дайте-но швидше валер'янки! Зараз малий прийде з дівчиною знайомити, треба встигнути підготуватись (заходить син і класна дама).

Син. Мамулю! Бабуню! Дідуню! Знайомтеся – це Юлія Ігорівна!

Мама (до свекрухи). Оце так! Таж їй, мабуть, усі 40! Ну і діла!



Свекруха. Вік – це не перешкода, закохана жінка – молодшає. Може, у них – духовна близькість. А якщо не тільки? Спробуємо з'ясувати.

Мама. Ну що ж, значить, це ви. Сідайте. І давно це у вас із Сашком?

Вчителька. Та вже, слава Богу, два роки, можна сказати – повне порозуміння з першого погляду.

Мама (до свекрухи). Обкрутила, безсовісна, з першого разу! І часто ви зустрічаєтесь?

Вчителька. Три рази здається, так, Сашо?!

Син. А після обіду?

Вчителька. А й справді – 5 разів на тиждень.

Свекруха. Ну і як він вам, може, все ж якісь незручності? Він же такий молоденький ще!

Вчителька. Ну що ви! Він у мене дуже здібний. Схоплює все з першого слова. Він – мій улюблений хлопчик.

Мама. Як! У вас щ й інші хлопчики є?

Вчителька. Аякже: Володька, Олежик і Віталік – вони усі Сашкові однолітки. Ви знаєте, що це – як наркотик, спілкуватися з такою чистою юною душею. Я віддаюся їм уся.

Свекруха. Так я і думала! Жінка її віку духовним спілкуванням сита не буде! Треба з'ясувати, які наслідки від їхнього спілкування. (До вчительки). Зараз ми вас пригостимо кавою. А може, ще чогось бажаєте?..

Вчителька. Мені б чогось солоденького.

Мама. Ну що ж, ви тут із нашим дідусем посидьте, погмоніть, а ми зараз принесемо. (До свекрухи). Ну що, бачите, солоденького їй хочеться! Он куди зайшло! Ну що ж, зараз я їй такого солоденького випишу! (Кидаються до вчительки). Знаєте що! Це вже... ну занадто!.. (Цієї миті вбігає донька).

Донька. Привіт! От і я! Ой, хто це в нас! Юліє Ігорівно! Як я вас давно не бачила. (Кидається їй на шию).

Тато і Мама. Ти її знаєш? Звідки? Давно?



Донька. Та це ж моя колишня класна керівничка, класна дама, як ми її називали. А тепер – Сашкова, вже 2 роки.

Тато і Мама. Вчителька?! (Свекруха вмлїває).

Донька. Ось що буває, коли батьки не ходять до школи і не знають учителів своїх дітей!

Ведучий.

Світ сміху – це особливий світ. Це світ, у якому навіть ваші зажурені очі раптом починають сміятися. Французький письменник Віктор Гюго якось сказав: «Сміх – це сонце: воно проганяє зиму з людського обличчя».

Ведучий. Сміх – один із найсильніших захисників нашого організму від негативної дії стресу, а отже – від багатьох тілесних недуг. Під час сміху в головному мозку людини виділяються гормони щастя (ендорфіни), і ми почуваємося радісно, захищеними від усяких негараздів. Той, хто любить сміятися, хто сприймає життя іронічно, ніколи не захворіє на невроз.

Ведучий.

Усмішка і сміх – це ворота, через які в людину може потрапити багато хорошого. Вчені довели, що сміх збуджує центри позитивних емоцій, створює хороший настрій, допомагає жити, вчитися і працювати.

Ведучий.

Щоб засміятись, людині потрібно напружити 17 м'язів, а щоб насупитися – аж 43! Тому веселим і усміхненим бути легше, чи не так?

Учень.

Всміхнися сонечку вгорі —

Воно таке красиве!

А ввечері всміхнись зорі —

Там так багато дива!

Учениця.

Всміхнися квіточці малій —

Вона красу дарує!

Є стільки радості у ній —



Вона наш зір милує!

Учень.

Маленькій пташечці всміхнись,
Що пісеньку співає.
І весело на світ дивись,
Бо все тут місце має!

Учениця.

Всміхнися мамі дорогій
І вітерцеві в полі.
Всміхнися вчительці своїй
І дітлахам у школі.

Учень.

Всміхнися щиро, від душі.
Ти — у житті на старті!
І щастя всім нести спіши,
Бо люди того варті!

Учениця.

В життя із усмішкою йди,
І стане всім світліше.
Ти сонечко в душі знайди
І йди з ним сміливіше!

Ведучий.

Коли людина сміється – вона здолає усі труднощі, усі негаразди. Китайський філософ Конфуцій сказав: «Скаржитися на неприємну річ – це подвоювати зло; сміятися з неї – це нищити його».

Ведучий.

А давні японці, які віками змагалися з тайфунами, вулканами, численними ворогами, з бідністю і горем, не забували повторювати: «У дім, де сміються, приходиться щастя». І довели світу, що це – істина!

Ведучий.



Закликав бути веселим і мудрий Соломон: «Як міль – одягові і черв'як – дереву, так печаль шкодить серцю людини», - застерігав він людей.

Ведучий.

Де немає сміху – там немає надії на оновлення. Де немає сарказму – там немає справжньої любові до людства. Тож давайте сміятися! Хай сміх освітлює обличчя, висміює неправду!

Сценка «На дорозі»

Даїшник. Ану, стій! Чого ти трясеєшся? Звичайна перевірка. (Обходить навколо велосипеда, постукує палкою по колесах). Підкачати треба було б. (Сердито). А де ще два колеса? Пропив, напевно. От як створюєш аварійну ситуацію.

Велосипедист. Вибачте, тут, мабуть, якась помилка.

Даїшник. Яка ще помилка! Це у тебе помилка на помилці. А я тільки розпочав огляд. Чому немає запасного колеса?!

Велосипедист. Мені що, його на спині возити?

Даїшник. Ну що ти, як маленький. Без запаски не можна. А як колесо спуститься?

Велосипедист. Поставлю латку.

Даїшник (передражнюючи). Латку він поставить. Ти на своєму драндулеті і до найближчої вулканізації не дотягнеш. За це, до речі, теж штраф треба платити. Техогляд давно проходив?

Велосипедист. А що, треба?

Даїшник. Ти вчора за кермо сів?

Велосипедист. Ні... 20 років уже їжджу.

Даїшник. І досі без довідки про техогляд? Ай-яй-яй, це ж який штраф треба платити!

Велосипедист. Ой, мені недобре.

Даїшник. Зачекай. А де у тебе аптечка? Що, і аптечки немає? Ну це, знаєш, - штраф.

Велосипедист. Ва...ва...валідолу не знайдеться?



Дайшник. А що, в тебе ще язик заплітається і обличчя якесь дуже вже червоне. Ану, дихни у трубочку! (Велосипедист астматично дихає). Ось тобі й маєш, ще й п'яний до всього. А я ж бачу, якось дивно ти поводишся!

Велосипедист. Я лише декілька ковтків пива випив!

Дайшник. Це справи не міняє. Платити все одно доведеться.

Велосипедист (розгублено). Як же так... Із глузду можна зійти... Вперше за 20 років – і таке.

Дайшник. Вперше чи не вперше, а відповісти все одно доведеться. Від нас не заховаєшся. 20 років, 20 років... Я може тут 30 років на цьому самому місці стою, а таких, як ти, лопухів ще не бачив. А цікаво, який у тебе кілометраж? А де спідометр? Де дошка приладів?

Велосипедист (починає божеволіти). Не знаю, мабуть, украли.

Дайшник. Непорядок. Це штраф. А-а-а! А ключ де?

Велосипедист. Який ще ключ?

Дайшник. Що означає – який? Я питаю, чому ключа нема? Машина крадена?

Ну, хлопче, у тебе неприємності! Ану, вилізай із машини, руки на капот!

Велосипедист. З якої машини? Я ж на велосипеді.

Дайшник (дивиться на велосипедиста, наче вперше його бачить). Хм... дійсно, на велосипеді... Добре, проїжджай і не створюй пробок на дорозі, (навздогін), і наступного разу мені не попадайся, (до себе) а кардан у нього дійсно несправний, (за куліси) Михайловичу, а що ми вчора ?

Ведучий:

Гумор – це не просто сміх, це – сміхотерапія! Дейл Карнегі, який вчив людей мистецтва спілкування та досягнення успіху, склав таку ціну усмішці: вона нічого не коштує, а дає багато. Вона збагачує тих, хто її отримує, і не збіднює тих, хто її дарує. Вона триває лише мить, але пам'ять про неї може лишатися назавжди.

Ведучий:

Гумор – добрий сміх. Він перейнятий приязню і любов'ю до людей. Жарт, дотепне слово часто впливають ефективніше, ніж будь-які повчання. А як



корисно і важливо вміти посміятися із себе! Той сміх, що не ображає, а виліковує, - виховує людину.

Ведучий:

Зустрічайте, вперше на нашій сцені, актори Великого театру. Вони працювали на найкращих сценах світу. Для вас вони підготували виставу світового масштабу, яка прирівнюється до творчості Шекспіра.

Ведучий:

Їй аплодували глядачі Нового світу, Чорного континенту, Сумчатого материка та полярники Вічної мерзлоти. Вона не залишить байдужими і вас. Вітайте акторів!

Вистава «Ріпка» на новий лад.

Ведучий:

Наш український народ створив безліч жартівливих пісень, коломийок, каламбурів... У добрий час і в годину лихоліття добрий сміх не залишав наш люд. Українці вміють сміятися, створювати собі настрій, піднімати дух.

Ведучий:

Бо українська душа споконвіку любила веселість, забуваючи життєві негаразди і прикрощі. А що може бути краще, як зібратися десь до купи, поспівати, пожартувати. Тож послухаймо українську народну жартівливу пісню «Ти ж мене підманула».

Ведучий

Народний гумор особливо багато черпає із бездонної скарбниці українських сатириків Остапа Вишні, Павла Глазового, Євгена Дударя, Микити Годованця та ще багатьох інших майстрів дотепного слова.

Ведучий:

Тож послухайте кілька українську гумореску.

«Балада про цеглину»

Сидів рибалка над водою,

Скоцюрбивши спину

І на голову поклавши



Велику цеглину.
Повз нього молодичка
Бігла голонога,
Зупинилась, здивувалась:
- Вперше бачу йога!
Обдивившись молодичку
За якусь хвилину,
Поклав рибалка на голову
Ще одну цеглину.
Потім третю взяв і руба
Примостив на тім'я.
- Сідай, - каже – біля мене,
Скажи своє ім'я.
Молодичка запишалась:
- Звать мене Галина.
А навіщо вам здалася
Ще й третя цеглина?
Зняв рибалка із себе цеглину,
Поклав на травичю.
- Якщо, - каже, - поцілуєш,
Взнаєш таємницю.
Повагалась молодичка
І рядочком сіла.
- Гаразд, - каже, - поцілую,
Скільки того діла...
І вже потім попросила:
- Відкривайте свою таємницю.
- Та яка там таємниця...
Сиджу ще з ранку –
Не клює клятуца риба,



*Не йде на приманку.
Проса, каші і макухи
Витратив торбину,
А ти клюнула вже третя
На просту цеглину.*

Ведуча

Сміх людський – чудесна штука.
Він – мистецтво і наука.
Він в житті і для життя.
Із потворного й дурного

Ведучий:

Посміятися не гріх.
Добрий сміх не б'є, не мучить,
Він на світі жити учить,
Тим і бажаний для всіх.

Ведучий.

У благородному місті Габрово на всевітньо відомому будинку сатири і гумору викарбувано девіз: «Світ вцілів – бо сміявся». Безперечно, сміх дуже важливий, і ви самі сьогодні в цьому переконалися.

Ведуча.

Сьогодні наша усмішка – це усмішка сили, здоров'я, правди і моралі.!

Ведучий.

Українці завжди були щедрими на гумор і сатиру. Народні гуморески, жарти передають нам досвід цілих поколінь. Народ не шкодує барв, щоб висміяти ледарство, брехливість, невмілість. Вишукує народ їх по всіх куточках, витягує за хвіст та на сонце, і безжально шмагає сміхом. А що вже колючок у цьому сміхові – то годі й говорити.

Ведучий: Для вас звучить пісня «Усмішка»

Пісня «Усмішка»

Від усмішки хмарний день ясніш,



Від усмішки засія веселка в небі...
Поділись усмішкою щедріш,
І вона не раз повернеться до тебе.
Приспів
І тоді хмарки склика
В танець музика дзвінка,
І на скрипці коник грає веселіше...
Із блакитного струмка
Починається ріка,
Ну а дружба починається з усмішки.
Від усмішки сонячної вмиль
Найсумніший дощик плакати перестане.
Сонний ліс ураз загомонить,
І заплеще, мов долонями, листками.
Від усмішки йде до всіх тепло:
До слона, і навіть до малої мишки..
Тож нехай, щоб добре всім було,
Мов ліхтарики, вмикаються усмішки!

Ведучий:

В цей день потрібно жартувати,
І людей усіх вітати!
Адже сенс у цьому є,
Хто жартує – той живе!

Ведучий:

І тому я всіх вітаю,
Посміхатись заставляю.
Зичу Вам я грошей міх,
В цей день жартів і потіх.

Ведучий:

Кожен хоче шуткувати,



У день сміху жартувати,
Обдурити хоче всіх,
Не попастись нам на сміх!

Ведучий:

Ну якщо вже і попались,
І над Вами насміялись,
То у цей день без обід –
Пожартуйте й Ви у слід!

Ведучий:

Друзі, смійтесь кожен день, а не лише 1 квітня!

Ведучий:

Адже сміх дає силу!

Ведучий:

Сміх продовжує життя!

Ведучий:

Сміх допомагає вилікуватись від хвороб!

Ведучий:

Тож смійтесь на здоров'я!

Ведучий:

До нових квітневих зустрічей!